

STATUTÁRNÍ MĚSTO DĚČÍN

MAGISTRÁT MĚSTA DĚČÍN
Odbor vnitřních věcí a vnějších vztahů

Mírové nám. 1175/5, 405 38 Děčín
Datová schránka: x9hbpfn a nj6wpxp

decivp26v003b6

Váš dopis zn.:

Ze dne: 23.01.2026

Číslo jednací: MDC/13481/2026/47/JMa

Spisová zn.: MDC/2199/2026

Počet listů: 1

Počet příloh: 1

Vyřizuje: Ing. Josef Malovaník
Telefon: 412593314
E-mail: josef.malovanik@mmdecin.cz

Děčín: 27.01.2026

Odpověď na žádost podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane bakaláři,

v žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), doručené na podatelnu statutárního města Děčín (dále jen „povinný subjekt“) dne 23.01.2026 prostřednictvím e-mailu a zaevidované pod č. j. MDC/11971/2026, jste požádal o poskytnutí níže uvedených informací:

„Vážení,

tímto žádám o informace dle zák. č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím a zák. o obcích č. 128/2000 Sb.:

Žádám zaslání usnesení Krajského soudu v Brně, kterým potvrdil pokutu ve výši 120.000,- Kč uloženou Úřadem pro hospodářskou soutěž, Statutárnímu městu Děčín, za chyby při otevřené soutěži na podobu pohádkové kašny.

Děkuji.“

Povinný subjekt Vám v příloze zasílá požadovaný rozsudek.

S pozdravem

Ing. Petr Hodbod'

vedoucí odboru vnitřních věcí a vnějších vztahů

podepsáno elektronicky

Přílohy: Rozsudek Krajského soudu v Brně 62 Af 4/2025-69

Držitel certifikátu ČSN EN ISO 9001:2015 – Quality Management System Certification

IČO: 00261238
DIČ: CZ00261238

Tel.: 412 593 111

Česká spořitelna, a.s.
č. ú. 19-921402389/0800

E-mail: posta@mmdecin.cz
Internet: www.mmdecin.cz

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **statutární město Děčín**
sídlem Mírové náměstí 1175/5, Děčín
zastoupený Mgr. Narcisem Tomáškem, advokátem
sídlem U Starého mostu 111/4, Děčín

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 3.12.2024, č.j. ÚOHS-45766/2024/161, sp.zn. ÚOHS-R0161/2024/VZ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. U zadavatele (žalobce) probíhala ode dne 26.9.2022 otevřená soutěž o návrh „Dvoufázová výtvarná soutěž o návrh – Pohádková kašna Děčín“.
2. Žalovaný ve vztahu k této soutěži o návrh dospěl k závěru, že žalobce spáchal přestupek podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), tím, že nedodržel zásadu transparentnosti (§ 6 odst. 1 ZZVZ), neboť z dokumentace o soutěži o návrh, zejména ze zprávy o hodnocení soutěžních návrhů („Protokol o průběhu 1. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 17.2.2023 a „Protokol o průběhu 2. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 24.8.2023) není seznatelné, jak byly jednotlivé soutěžní návrhy posouzeny a hodnoceny, protože nejsou zřejmé důvody stanovení pořadí návrhů a snížení počtu účastníků (tam uvedený popis posouzení a hodnocení soutěžních návrhů je podle žalovaného značně strohý a obecný a ani neodpovídá v čl. 14 soutěžních podmínek stanoveným kritériím hodnocení, v důsledku čehož je postup žalobce při posouzení a hodnocení soutěžních návrhů nepřezkoumatelný, a tudíž i netransparentní).
3. Dále dospěl žalovaný k závěru, že žalobce spáchal přestupek podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ tím, že nedodržel pravidlo pro soutěž o návrh stanovené v § 148 odst. 4 ZZVZ, protože nezajistil, aby porota hodnotila anonymní soutěžní návrhy (podle žalovaného žalobce anonymitu předložených soutěžních návrhů vůči členům poroty nezajistil až do okamžiku, než porota dospěla k finálnímu stanovisku o vítězném návrhu).
4. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 120 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

5. Podle žalobce je napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné.
6. Žalobce namítá, že v řízení před žalovaným nebyli vyslechnuti jím navrhovaní svědci (minimálně ti, kteří tvořili odbornou část poroty) a nebylo nařízeno ústní jednání, přestože by toto dokazování mohlo do řízení přinést důležitá zjištění stran způsobu aplikace hodnotícího kritéria ze strany poroty, faktického způsobu hodnocení, konkrétních důvodů stanovení pořadí návrhů a zachování objektivitu hodnocení. Bez těchto výsledků si žalovaný nemohl učinit dostatečně spolehlivý úsudek o průběhu hodnocení, neobstojí tak závěr žalovaného, že přezkum postupu poroty nelze s ohledem na obsah protokolů provést, který je přinejmenším předčasný. Vyslechnout členy poroty jako svědky žalobce navrhuje nyní v řízení před zdejším soudem.
7. Žalobce má za nesprávné, a tudíž nezákonné, i posouzení naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ, konkrétně ovlivnění výběru návrhu. Porota podle žalobce provedla hodnocení a vybrala návrh po řádném posouzení všech kritérií (byť se to podle žalobce posléze „*zcela do všech aspektů neprojevílo v příslušné dokumentaci*“) a nejsou-li protokoly dostatečné, neznamená to, že by takovýto (podle žalobce údajný formální a administrativní) nedostatek mohl ovlivnit výběr soutěžního návrhu. Žalobce ve vztahu k závěrům žalovaného namítá i přepjatý formalismus.
8. Podle žalobce se žalovaný dopustil pochybení i při ukládání pokuty. Pokuta je podle žalobce nepřiměřená, žalovaný se nevypořádal se žalobcem uplatněnými argumenty a neposuzoval žalobcovu finanční situaci komplexně, nýbrž jen její příjmovou stránku.

9. Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil, eventuálně uloženou pokutu snížil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

10. Žalovaný setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, na které odkazuje, protože žalobní argumentace je totožná s tou, kterou žalobce uplatnil již v řízení před žalovaným, a žalovaný se s ní vypořádal. Žalovaný pokládá napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a zákonné a žalobu navrhuje jako nedůvodnou zamítnout.
11. I žalovaný na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu.

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (především § 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Namítá-li žalobce (ve vztahu k závěru plynoucímu z první části výroku I. napadeného rozhodnutí, již bylo dovozeno porušení zásady transparentnosti) vady postupu při zjišťování skutkového stavu nevyslechnutím svědků (členů poroty) a nenařazením ústního jednání, pak tak činí nedůvodně. Žalovaný členy poroty vyslechnout nemusel, nemusel ani nařizovat ústní jednání, neboť bez obojího měl oprávněně skutkový stav za řádně zjištěný a svůj postup v obou případech také řádně odůvodnil (v napadeném, resp. již v prvostupňovém rozhodnutí a v usnesení ze dne 29.8.2024 o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání).
15. Dovedil-li žalovaný porušení zásady transparentnosti (§ 6 odst. 1 ZZVZ), pak tento svůj závěr opřel o skutková zjištění, podle nichž ze zprávy o hodnocení soutěžních návrhů („Protokol o průběhu 1. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 17.2.2023 a „Protokol o průběhu 2. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 24.8.2023) není seznatelné, jak byly jednotlivé soutěžní návrhy posouzeny a hodnoceny, a nic takového není seznatelné ani ze zbylého obsahu dokumentace o soutěži o návrh. Tato skutková zjištění mají dostatečnou oporu v podkladu rozhodnutí (ve správním spisu).
16. Podstatné je, že v rámci soutěže o návrh (§ 143 a násl. ZZVZ) vychází porota z kritérií, která zadavatel uvedl v oznámení o zahájení soutěže o návrh, v těchto kritériích návrhy hodnotí a o hodnocení návrhů vyhotoví zprávu. Ze zprávy o hodnocení návrhů vyhotovené podle § 148 odst. 5 ZZVZ, eventuálně z jiných samostatných dokumentů vyhotovených v průběhu soutěže o návrh, jež by pak mohly být pokládány za součást zprávy o hodnocení návrhů, musí jasně a srozumitelně vyplývat, jakým konkrétním způsobem a z jakých konkrétních důvodů byly jednotlivé návrhy hodnoceny a co konkrétně vedlo ke stanovení pořadí návrhů; toto konkrétní hodnocení přitom musí být ve zprávě o hodnocení návrhů, eventuálně v jiných samostatných dokumentech vyhotovených v průběhu soutěže o návrh, jež by pak mohly být pokládány za součást zprávy o hodnocení návrhů, provedeno v míře podrobností vyplývající z kritérií, která zadavatel uvedl v oznámení o zahájení soutěže o návrh, a všechna tato kritéria rovněž musí být respektována (a to, že respektována byla, musí rovněž vyplývat ze zprávy o hodnocení návrhů, eventuálně z jiných samostatných dokumentů, jež by pak mohly být pokládány za součást zprávy o hodnocení návrhů).
17. V nyní posuzované věci jsou zprávou o hodnocení (její součástí) protokoly („Protokol o průběhu 1. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 17.2.2023 a „Protokol o průběhu 2. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 24.8.2023), jež jsou tak podstatnými (jedinečnými) dokumenty z hlediska doložení postupu poroty; tyto protokoly jsou povinnou součástí dokumentace soutěže o návrh (§ 216 odst.

1 a 2 za použití § 216 odst. 3 ZZVZ v rozhodném znění) a jejich obsahem posléze zadavatel dokládá dodržení pravidel stanovených v ZZVZ, včetně dodržení zásad. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně připomenul judikatorní východiska stran zásady transparentnosti (bod 68), její aplikovatelnosti na soutěž o návrh (bod 70) i významu obou protokolů z pohledu doložení souladu postupu žalobce s touto zásadou (bod 71). V prvostupňovém rozhodnutí pak žalovaný především správně zdůraznil význam dostatečného, a tedy zpětně přezkoumatelného, zachycení procesu hodnocení pro dodržení zásady transparentnosti tam, kde kritéria, na základě nichž mělo být hodnoceno, byla kritérii nepočitatelnými (bod 63). S těmito závěry se zdejší soud ztotožňuje a odkazuje na ně. Byly to tedy uvedené protokoly, z nichž muselo jasně a srozumitelně vyplývat, jakým konkrétním způsobem a z jakých konkrétních důvodů byly jednotlivé návrhy ve všech předem stanovených kritériích hodnoceny a co konkrétně vedlo ke stanovení pořadí návrhů. Z pohledu dodržení zásady transparentnosti ob stojí jedině takový postup zadavatele (včetně konkrétních osob podílejících se na straně zadavatelů na jednotlivých zadavatelských úkonech), který je možno zpětně objektivně přezkoumat, tj. jehož obsah je možno podrobit kontrole, a to právě na základě jeho zachycení v konkrétních dokumentech tvořících součást dokumentace o zadávacím řízení (tu dokumentace o soutěži o návrh).

18. Zachytila-li porota (resp. zadavatel) v uvedených protokolech způsob (a proces) hodnocení pouze stručně tak, že byla hodnocena především „celková výtvarná úroveň návrhů, kvalita provedení a naplnění soutěžních podmínek“ a v některých případech bylo hodnoceno i „začlenění návrhů do určeného prostoru“, pak se protokoly (a to jen velmi obecně) vyjadřují pouze k hodnocení v rámci prvních dvou stanovených kritérií a nikoli (ani obecně) ke třetímu a (ve vztahu ke druhé fázi hodnocení) čtvrtému kritériu, jimiž byly „hospodárnost a proveditelnost návrhu“ a „portfolio slévače“. Z protokolů tedy vůbec není seznatelné hodnocení třetího a čtvrtého kritéria, jež měla být hodnocena (v nichž měly být návrhy hodnoceny). Takové hodnocení nevyplývá ani z jiného dokumentu vyhotoveného v rámci soutěže o návrh. Pak tedy vskutku nebylo možné provést jakýkoli přezkum postupu poroty, a to ani stran respektování stanovených kritérií, ani stran dodržení postupu při hodnocení v rámci těchto kritérií, a na tomto závěru by jakékoli další dokazování v řízení před žalovaným nemohlo ničeho změnit. Navrhoval-li tedy žalobce vyslechnout členy poroty (a setrvává-li na tomto svém návrhu i nyní v řízení před zdejším soudem) proto, aby objasnili, zda a jak hodnotili výtvarnou úroveň návrhů, jejich začlenění do prostoru a hospodárnost a proveditelnost návrhu, aby též objasnili, zda porota své hodnocení provedla v souladu se soutěžními podmínkami (včetně toho, jak probíhalo projednání a diskuse a s jakým výsledkem), aby dále objasnili, jak dospěli k rozhodnutí o postupu některých návrhů do druhé fáze hodnocení, a aby rovněž objasnili, zda proběhl věcný proces hodnocení, založený na odborném konsensu, pak takové objasnění mělo (muselo) vyplýnout z obou protokolů, aniž by jejich zjevné nedostatky (které nakonec uznává i sám žalobce), jež jistě nejsou nedostatky jen formálními či administrativními, mohly být zpětně účinně napraveny uvedenými dodatečnými vyjádřeními, ať už by taková vyjádření byla jakákoliv.
19. Vycházel-li tedy žalovaný z obsahu uvedených protokolů a nepřistoupil-li k výsledkům členů poroty, postupoval jedině správně. Z týchž důvodů nepřistoupil k výsledkům členů poroty ani zdejší soud. Stejně tak nebylo v řízení před žalovaným třeba ani nařizovat ústní jednání; to by podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, bylo třeba, bylo-li by to nezbytné k uplatnění žalobcových práv nebo bylo-li by to nezbytné pro zjištění stavu věci. K argumentům sloužícím k obhajobě svého postupu dostal žalobce prostor (žalobce se dne 20.8.2024 také podrobně vyjádřil), k uplatnění žádného jeho práva, jež by takto uplatněno být nemohlo, by ústní jednání neposloužilo, přitom stav věci byl dostatečně zjištěn z dokumentace předložené žalobcem, ve vztahu k hodnocení návrhů především ze shora uvedených protokolů.
20. Zpochybňuje-li žalobce naplnění materiálního znaku přestupku spočívajícího v potenciálním ovlivnění výběru návrhu, pak především nemá pravdu v tom, že by porota „z materiálního hlediska“;

jak žalobce tvrdí, provedla hodnocení a vybrala soutěžní návrh po řádném posouzení a zhodnocení všech kritérií. Již ze shora uvedeného jasně vyplývá, že protokoly, jimiž by tato skutečnost mohla (měla) být doložena, svědčí o opaku. Žalobcem zpochybňovaný materiální znak přestupku (minimálně potencialita ovlivnění výběru návrhu) byl za tohoto stavu naplněn tím, že o výběru nejvhodnějšího návrhu bylo rozhodnuto na základě netransparentního a zcela neprůkazného hodnocení. V situaci, kdy z popisu hodnocení uvedeného v prvním protokolu (ze dne 17.2.2023) není vůbec zřejmé, proč (z jakých konkrétních důvodů, jež by odpovídaly předem stanoveným kritériím hodnocení) postoupili do druhé fáze hodnocení konkrétní autoři návrhů (resp. jejich návrhy), a kdy z popisu hodnocení uvedeného ve druhém protokolu (ze dne 24.8.2023) není vůbec zřejmé, proč (z jakých konkrétních důvodů, jež by odpovídaly předem stanoveným kritériím hodnocení) nakonec uspěl právě autor soutěžního návrhu č. 10, přitom nic takového není zachyceno ani v jiném dokumentu vyhotoveném v průběhu soutěže o návrh, není proces hodnocení zpětně vůbec ověřitelný, přezkoumatelný a zkontrolovatelný. A na tom, jak již shora uvedeno, nemůže ani žádné dodatečné vyjádření členů poroty o tom, jak hodnocení probíhalo, nic změnit. Stejně tak nemůže žádné dodatečné vyjádření členů poroty o tom, jak byla zajištěna anonymita předložených soutěžních návrhů vůči členům poroty až do okamžiku, než porota dospěla k finálnímu stanovisku o vítězném návrhu, nic změnit na dokumentech procházejících dokumentací soutěže o návrh, z nichž plyne, že porota znovu hlasovala o pořadí návrhů po odtajnění jejich autorů. Materiální znak přestupku (minimálně potencialita ovlivnění výběru návrhu) byl za tohoto stavu naplněn tím, že porota nehodnotila anonymní návrhy.

21. Namítá-li žalobce aplikaci přepjatého formalismu, pak ani tu zdejší soud se žalobcem nesouhlasí. Žalovaný ani náznakem nezpochybnil, že by hodnocení v rámci kritéria „Celková výtvarná úroveň návrhu, kvalita provedení“ nemělo být založeno na „*odborné umělecké úvaze*“, jak dovozuje žalobce, nýbrž žalobci (podle zdejšího soudu oprávněně) vytknul, že žádná taková úvaha uvedenými protokoly (ani jiným dokumentem vyhotoveným v průběhu soutěže o návrh) neprochází. Žalovaný ani nepožadoval, aby umělecký aspekt byl vyjadřován kvantifikovatelně, tj. numericky, naopak vycházel z toho, že pro hodnocení mohla být použita kritéria nekvantifikovatelná („nepočítatelná“), a dovedl, že (tím spíše ve vztahu ke kritériím tohoto typu) musely oba protokoly dostatečně konkrétní způsob hodnocení zachycovat, což se nestalo. Nikterak přepjatě formalistické není konečně ani trvání na dodržení pravidla vyplývajícího z § 148 odst. 4 ZZVZ, podle něhož porota musela hodnotit soutěžní návrhy anonymně (bez znalosti jejich autorů).
22. Pokud jde o výši uložené pokuty, ani tu zdejší soud nedovojuje žádné pochybení žalovaného, jež by přivodilo nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí či nepřiměřenost uložené pokuty. Žalovaný v napadeném rozhodnutí především řádně vypořádal žalobcův argument, že by měla být brána v úvahu ekonomická situace žalobce, a dovedl, že při zohlednění této ekonomické situace je pokuta přiměřená a není likvidační. Ekonomickou situaci žalobce podle zdejšího soudu žalovaný zohlednil zcela korektně; s odkazem na judikaturu správně dovedl, že jako k jedné z okolností při určování druhu a výměry správního trestu musí přihlížet k žalobcovým majetkovým poměrům, a s odkazem na svoji rozhodovací činnost správně dovedl, že je praxí – tak, jako tomu bylo i v nyní posuzované věci – přihlížet k rozpočtu žalobce. V situaci, kdy žalovaný zjistil, že žalobce ročně hospodáří s peněžními prostředky v řádu stovek milionů Kč (bod 97 napadeného rozhodnutí), zcela správně uzavřel, že pokuta ve výši 120 000 Kč nemůže být pokutou nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu žalobce (a v tomto smyslu nespravedlivou, tj. nepřiměřenou) a už vůbec ne likvidační, a to bez ohledu na výdajovou stránku, tj. na aktuální žalobcovo schodkové hospodaření, jež nelze považovat za nikterak polehčující okolnost ani důvod pro uložení pokuty jen zcela symbolické. Především v bodech 91 – 95 napadeného rozhodnutí pak žalovaný žalobci postup při stanovení konkrétní výše pokuty vysvětluje a dovozuje-li, že pokuta nemůže být likvidační, i z toho, že byla uložena při samotné spodní hranici zákonného rozpětí, pak jeho závěrům nelze nic vytknout.

23. Skutečnost, že žalobce hospodaří se schodkovým rozpočtem (při hospodaření v řádu stovek milionů Kč), ani skutečnost, že žalobce musí hospodařit v souladu s předem schváleným rozpočtem, ani skutečnost, že zaplacení pokuty (řádově stotisícové) výdaje žalobce zvýší, přitom peníze na zaplacení pokuty nebude možno použít na investice do rozvoje města, z uložené pokuty nečiní pokutu nepřiměřenou, tím méně může jít o pokutu ve zjevně nepřiměřené výši, kterou by bylo namístě korigovat žalobcem eventuálně navrhovanou moderací (§ 78 odst. 2 s.ř.s.).
24. Zdejší soud tedy v nosných ohledech zcela sdílí závěry žalovaného, které pokládá za zákonné a odpovídající jeho skutkovým zjištěním. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak v mezích uplatněných žalobních bodů neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.
25. Proto zdejší soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

26. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, navíc náhradu žádných nákladů řízení ani nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. září 2025

David Raus v.r.
předseda senátu